

การใช้ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน

บทนี้เป็นการเสนอผลการวิเคราะห์การใช้รูปแบบต่าง ๆ ของค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีความแตกต่างกันทางด้านอายุ ตามที่ได้กำหนดไว้ก่อนการเก็บข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การเลือกใช้ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวจะมีความแตกต่างกันตามอายุของผู้เขียนจดหมายซึ่งในการเสนอผลการวิเคราะห์ในบทนี้ ผู้วิจัยมิได้เสนอในรูปแบบของร้อยละดังที่ได้เสนอในบทที่ 4 เนื่องจากในบางกลุ่มอายุ ข้อมูลที่ได้ไม่มีความหลากหลายมากพอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกอธิบายค่าขึ้นต้นจดหมายที่มีการใช้มากที่สุด โดยดูจากจำนวนการปรากฏจริงดังตารางที่ 13-24 ที่แสดงไว้

5.1 กลุ่มอายุต่าง ๆ ของผู้เขียนจดหมาย

ตามที่ได้เสนอมานี้แล้วในหัวข้อ 1.4 ผู้วิจัยได้กำหนดความแตกต่างทางด้านอายุของผู้เขียนซึ่งจะทำการศึกษาในครั้งนี้ไว้เป็น 4 กลุ่มอายุด้วยกัน ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นพบว่า ผู้เขียนจดหมายที่มีความแตกต่างกันทางด้านอายุสามารถแบ่งได้เป็นดังนี้คือ

- (1) ผู้เขียนจดหมายที่มีอายุ 10-15 ปี
ประชากรกลุ่มศึกษากลุ่มนี้ในขณะที่ทำการเก็บข้อมูล เพื่อทำการศึกษาในครั้งนี้เป็นผู้ที่เกิดระหว่าง พ.ศ. 2517-2522 ซึ่งมีอายุอยู่ในระหว่าง 10-15 ปี
- (2) ผู้เขียนจดหมายที่มีอายุ 20-25 ปี
ในขณะที่ทำการเก็บข้อมูล ประชากรกลุ่มศึกษากลุ่มนี้มีอายุอยู่ในระหว่าง 20-25 ปี หรือเป็นผู้ที่เกิดอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 2507-2512
- (3) ผู้เขียนจดหมายที่มีอายุ 30-35 ปี
ผู้เขียนในกลุ่มอายุนี้ในขณะที่เก็บข้อมูลเป็นผู้ที่เกิดอยู่ในระหว่าง พ.ศ. 2502-2497 มีอายุระหว่าง 30-35 ปี

(4) ผู้เขียนจดหมายที่มีอายุ 40-45 ปี
 ในขณะที่ทำการเก็บข้อมูล ผู้เขียนจดหมายในกลุ่มนี้เป็นผู้ที่เกิดในระหว่าง
 พ.ศ. 2492-2487 ซึ่งขณะนั้นมีอายุอยู่ในระหว่าง 40-45 ปี

5.2 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียน 4 กลุ่มอายุ

หลังจากที่ได้วิเคราะห์หารูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวทั้งหมดที่ปรากฏในข้อมูลดัง
 ที่ได้เสนอผลของการวิเคราะห์ไปแล้วในบทที่ 3 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์คำขึ้นต้นจดหมาย
 ส่วนตัวทั้งหมดขึ้นต่อไป โดยพิจารณาการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4
 กลุ่มอายุดังที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ 5.1 เพื่อวิเคราะห์การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ปรากฏ
 ใช้โดยผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน เมื่อเขียนจดหมายส่วนตัวถึงผู้เขียนถึงในแต่ละบทบาทความ
 สัมพันธ์ทั้งสิ้น 29 แบบ (ดูบทที่ 4) เช่น ถ้าเขียนจดหมายส่วนตัวถึงบุคคลที่เป็นพ่อแล้ว ผู้เขียน
 ที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่มการศึกษา คือ 10-15 ปี 20-25 ปี 30-35 ปี และ 40-45 ปี จะใช้
 คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่เหมือนหรือต่างกันมากน้อยเพียงใด เป็นต้น ในการเสนอผลวิเคราะห์
 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในแง่มุมดังกล่าว ผู้วิจัยจะแยกเสนอการใช้ตามความสัมพันธ์ 2
 ประเภทคือ

ประเภทที่ 1 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียน 4 กลุ่มอายุการศึกษา เมื่อ
 เขียนจดหมายส่วนตัวถึงผู้เขียนถึงที่มีบทบาทความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นความสัมพันธ์แบบไม่
 สมดุล ซึ่งได้แก่

(1) ผู้ที่ตนเขียนถึงที่มีฐานะเป็นญาติผู้ใหญ่ ได้แก่ พ่อ แม่ ลุงที่สนิท-ที่ไม่สนิท ป้าที่
 สนิท-ที่ไม่สนิท น้าที่สนิท-ที่ไม่สนิท อาที่สนิท-ที่ไม่สนิท พี่ที่สนิท-ที่ไม่สนิท และผู้ที่มีสถานภาพ
 สูงกว่า คือ ผู้ที่เป็นครูที่สนิท และที่ไม่สนิท

(2) ผู้ที่ตนเขียนถึงที่มีฐานะเป็นญาติผู้น้อย ได้แก่ น้องที่สนิท-ที่ไม่สนิท หลานที่สนิท-
 ที่ไม่สนิท บุตร และ ผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่า คือ ศิษย์ที่สนิทและที่ไม่สนิท

ประเภทที่ 2 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียน 4 กลุ่มอายุการศึกษา
 เมื่อเขียนจดหมายส่วนตัวถึงผู้เขียนถึงที่มีบทบาทความสัมพันธ์ในลักษณะที่เป็นความสัมพันธ์
 แบบสมดุล ซึ่งได้แก่

- (1) ผู้ที่ตนเขียนถึงที่เป็นเพื่อนที่สนิท และที่ไม่สนิท
- (2) ผู้ที่ตนเขียนถึงที่มีฐานะเป็นสามี/ภรรยา
- (3) ผู้ที่ตนเขียนถึงที่มีฐานะเป็นคู่รัก

ในการเสนอผลการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวถึงบุคคลต่าง ๆ ทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยจะนำเสนอแผนผังลำดับการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวจากมากที่สุดลงมาโดยผู้เขียน แต่ละกลุ่มอายุดังต่อไปนี้

5.2.1 คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้โดยผู้เขียน 4 กลุ่มอายุเมื่อเขียนถึงผู้ที่คนเขียนถึงที่มีฐานะเป็นผู้ใหญ่

5.2.1.1 เมื่อเขียนถึงพ่อ-แม่

รูปแบบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้ที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่มอายุ เมื่อเขียนถึงพ่อ-แม่ มีความถี่ในการปรากฏมากน้อยต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 13 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 13 : ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงพ่อ-แม่ ของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	ชาย	10-15	20-25	30-35	40-45
		พ่อ แม่	พ่อ แม่	พ่อ แม่	พ่อ แม่
1. คำเรียกญาติ		4 5	1 2	- -	- -
2. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ		1 1	3 2	1 1	- -
3. คำเรียกญาติ+วลี		1 1	1 -	1 2	- -
4. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		3 1	- -	- -	- -
5. สวัสดิ์+คำเรียกญาติ		1 1	- -	- -	- -
6. สวัสดิ์+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ		1 1	- -	- -	- -
7. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ		3 1	- -	1 -	- -
8. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ		2 4	3 1	- 1	- -
9. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ		2 1	- 1	1 1	- -
10. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		2 2	- -	- -	3 3
11. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ		2 1	1 -	- 1	1 1
12. กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		2 2	1 1	1 1	- -
13. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		10 11	19 21	2 2	5 5
14. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		1 1	- -	- -	- -
15. ถึง+คำเรียกญาติ		1 2	- -	- -	- -
16. ถึง+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		4 4	4 3	- -	- -
17. Dear+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี		1 1	- -	- -	- -
18. กราบเท้า+คำเรียกญาติ+วลี		- -	6 2	- -	2 1
19. กราบ+คำเรียกญาติ		- -	- -	1 1	- -
20. กราบเท้า+คำเรียกญาติ		- -	- -	- 1	- -
21. กราบ+คำเรียกญาติ+วลี		- -	- -	- -	1 1
รวม		41 41	39 33	8 11	12 11

จากตารางที่ 13 ซึ่งแสดงความถี่ในการใช้รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ปรากฏ
 ในข้อมูลโดยผู้เขียน 4 กลุ่มอายุสามารถสรุปรูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้มากที่สุด 2
 อันดับแรก ในแต่ละกลุ่มอายุ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ปรากฏมากที่สุดจากจำนวนรูปแบบทั้งหมดที่ปรากฏ
 ซึ่งรูปแบบทั้ง 2 อันดับที่น่าเสนอในแผนผังจะต้องปรากฏอย่างน้อยที่สุดไม่ต่ำกว่า 2 ครั้ง

เขียนถึงพ่อ

เขียนถึงแม่

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. คำเรียกญาติ
 ถึง+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. คำเรียกญาติ

อายุ 20-25 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบเท้า+คำเรียกญาติ

อายุ 20-25 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. ถึง+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 30-35 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. -

อายุ 30-35 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
 คำเรียกญาติ+วลี
2. -

อายุ 40-45 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 40-45 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

จะเห็นได้ว่าเมื่อเขียนถึงผู้ที่ตนเขียนถึงซึ่งเป็นพ่อและแม่ คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่
 ปรากฏใช้มากที่สุด โดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุ คือ กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 ซึ่งเป็นรูปแบบของ คำแสดงความเคารพ+คำเรียกขาน เช่น "กราบเท้าคุณพ่อ/คุณแม่ที่
 เคารพ" ซึ่งปรากฏใช้มากที่สุดโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุ สำหรับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวใน
 รูปแบบอื่น ๆ พบว่า ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี มีการใช้คำขึ้นต้นจดหมาย

ส่วนตัวในรูปแบบ คำทักทาย+คำเรียกขาน คำทักทายที่ปรากฏใช้โดยผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่มอายุ พบว่าใช้เพียงคำทักทายว่า "สวัสดี" ซึ่งมักจะตามด้วย คำลงท้าย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการ แสดงออกถึงความสุภาพที่มีต่อญาติผู้ใหญ่ ผู้ซึ่งเป็นพ่อและแม่ ดังตัวอย่างเช่น "สวัสดีคะแม่" และ "สวัสดีคะคุณพ่อ" เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่มอายุดังกล่าวมีการใช้คำว่า "ถึง" เพื่อเป็นคำขึ้นต้น ซึ่งคำว่า "ถึง" จัดเป็นคำแสดงความคารวะ เช่นเดียวกับคำว่า "กราบเท้า" แต่แสดงออกถึงความคารวะที่น้อยกว่า ส่วนคำเรียกขานที่ปรากฏใช้กับคำว่า "ถึง" เมื่อใช้เป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึง พ่อ และ แม่ ได้แก่ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำเรียกญาติ เช่น "ถึงคุณพ่อ/คุณแม่ที่รัก" (ถึง+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก) และ "ถึงพ่อ/แม่" (ถึง+คำเรียกญาติ) คำขึ้นต้นจดหมายใน 2 ลักษณะที่กล่าวมาทั้งหมดพบว่าไม่ถูกนำมาใช้เป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงพ่อและแม่ โดยผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี แต่อย่างไรก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวเป็นผู้ที่อยู่ในสังคมสมัยก่อนที่ลูกมักจะไม่สนิทกับพ่อแม่ หรือ แสดงความเท่าเทียมกับพ่อแม่ได้เหมือนกับผู้เป็นลูกในสมัยปัจจุบัน จึงอาจทำให้มีความระมัดระวัง ที่จะเลือกใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว ที่แสดงความเคารพ และ ความสุภาพมากที่สุด ในขณะที่ ผู้เขียน อายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในวัยเด็กในปัจจุบัน อาจเลือกใช้คำ ขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่จะแสดงให้เห็นถึงความสนิทและความเท่าเทียมกับผู้เป็นพ่อ-แม่ ก็เป็นได้

5.2.1.2 เขียนถึงลุง/ป้า

ตารางที่ 14 ข้างล่างนี้แสดงความถี่ในการปรากฏของรูปแบบคำ ขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงลุง/ป้าของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม

ตารางที่ 14 : ค่าขึ้นต้นจดหมายที่ใช้เมื่อเขียนถึงลุง/ป้า ทั้งที่สนิทและไม่สนิท ของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ		10-15		20-25		30-35		40-45		10-15		20-25		30-35		40-45	
	ล1	ล2	ล1	ล2	ล1	ล2	ล1	ล2	ล1	ล2	ป1	ป2	ป1	ป2	ป1	ป2	ป1	ป2
1. สวัสดี+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. สวัสดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	3	2	3	3	-	1	-	-	5	1	3	3	-	-	-	-	-	-
3. สวัสดี+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-
4. หวัดดี+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5. สวัสดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	-	1	1	3	-	-	-	-	2	1	2	2	-	-	-	-	-	-
6. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	7	8	12	6	1	2	2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	4	6	3	3	2	3	2	3	3	7	3	3	1	-	3	3	-	-
8. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	3	3	1	2	-	1	3	-	2	3	1	2	-	1	2	-	-	-
9. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	1	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	1
10. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	1	-	1	1	-	-	-	-	6	7	9	6	1	3	2	1	-	-
11. กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	-	1	-	-	2	1	1	3	-	-	1	1	2	1	-	-	-	-
12. กราบเท้า+คำเรียกญาติ+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-
13. กราบ+คำเรียกญาติ+วลี	-	-	-	-	1	-	1	-	1	-	-	-	1	-	1	-	-	-
14. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	-	-	-	-	1	1	1	1	-	-	-	-	1	1	1	2	-	-
15. สวัสดี+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16. สวัสดี+คำเรียกญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17. หวัดดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18. ถึง+คำเรียกญาติ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-
20. กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3
21. คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22. คำเรียกญาติ+วลี	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-
24. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
25. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	2	2	-	-	2	-	-	-	2	3	-	-	1	-	-	-	-	-
26. คำเรียกญาติ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี	2	3	2	1	-	-	-	-	2	2	1	1	-	-	-	-	-	-
รวม	29	29	24	22	10	9	11	10	32	24	21	20	7	7	11	10	-	-

* ล1 หมายถึง ลุงที่สนิท

ล2 หมายถึง ลุงที่ไม่สนิท

ป1 หมายถึง ป้าที่สนิท

ป2 หมายถึง ป้าที่ไม่สนิท

จากตารางที่ 14 สามารถแสดงการใช้ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงลุงและ
ป้าทั้งที่สนิทและไม่สนิทได้ดังนี้คือ

เขียนถึงลุงที่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 20-25 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 30-35 ปี

1. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 40-45 ปี

1. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

เขียนถึงป้าที่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ

เขียนถึงลุงที่ไม่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 20-25 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 30-35 ปี

1. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 40-45 ปี

1. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

เขียนถึงป้าที่ไม่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
- กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 20-25 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ

อายุ 30-35 ปี

1. กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. -

อายุ 40-45 ปี

1. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ

อายุ 20-25 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียก
เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 30-35 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. -

อายุ 40-45 ปี

1. เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
กราบเรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ

จากตารางและแผนผังดังกล่าวข้างต้น พบว่าผู้เขียนที่มีอายุต่างกันทั้ง 4 กลุ่มอายุ การศึกษา เมื่อเขียนจดหมายถึงผู้ที่เป็นลุงและป้าทั้งที่สนิทและไม่สนิท คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้มากโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มจะอยู่ในรูปของ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน คำแสดงความคารวะที่พบใช้มากคือ "กราบเท้า" และ "เรียน" และ คำเรียกขาน ที่พบว่าใช้ร่วมกับคำดังกล่าว คือ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี เช่น "กราบเท้าคุณลุงที่เคารพ" "เรียนคุณป้าที่นับถือ" เป็นต้น คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในรูปของ คำทักทาย+คำเรียกขาน พบว่ามีการใช้โดยผู้เขียน 3 กลุ่มอายุเท่านั้น คือ ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี 20-25 ปี คำทักทายที่ใช้มากคือ คำว่า "สวัสดิ์" ส่วนผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี พบว่าใช้ หวัดดี+คำลงท้าย เพื่อเป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงลุงและป้าที่สนิทเท่านั้น ดังตัวอย่าง "หวัดดีค่ะลุง" (คำทักทาย+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ) และ "หวัดดีค่ะคุณป้า" (คำทักทาย+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ) ในขณะที่ผู้เขียนอีก 2 กลุ่มอายุ ไม่ปรากฏใช้คำดังกล่าว กลุ่มผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี พบว่าไม่ใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในลักษณะที่ได้กล่าวมา และรวมทั้งไม่ใช้ คำว่า "ถึง" ซึ่งเป็นคำแสดงความคารวะ มาเพื่อเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เช่นเดียวกับผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี และ 30-35 ปี แต่สำหรับผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี พบว่ามีการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในรูป ถึง+คำเรียกญาติ+วลี+แสดงความรู้สึก เมื่อ

เขียนถึงป้าที่สนิท ดังตัวอย่างเช่น "ถึงป้าที่รัก" ซึ่งอาจเป็นเรื่องของความสัมพันธ์เฉพาะรายบุคคลจึงทำให้เกิดการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในลักษณะดังกล่าว และผู้เขียนในกลุ่มอายุ 40-45 ปี ไม่พบใช้คำทักทายหรือคำว่า "ถึง" ในการเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายเมื่อเขียนถึงญาติผู้ใหญ่ในกลุ่มนี้อาจเป็นเพราะ คำนี้ถึงความอาวุโสของผู้ที่เป็นลุงและป้า เมื่อเทียบกับพ่อและแม่ อีกทั้งคำขึ้นต้นจดหมายยังเป็นเรื่องของภาษาเขียนจึงได้มีความระมัดระวังในการเลือกใช้คำที่แสดงความเคารพมากที่สุดเมื่อเขียนถึงญาติผู้ใหญ่

สำหรับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ปรากฏใช้โดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุเมื่อเขียนถึงลุงและป้าในแต่ละกลุ่มอายุ ไม่พบความแตกต่างในการใช้ในเรื่องของรูปแบบ สกวี้นการใช้คำแสดงความเคารพ เช่นผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี ใช้คำว่า "กราบ" เพื่อเป็นคำขึ้นต้นมากที่สุดเมื่อเขียนถึงลุงที่สนิท แต่ปรากฏใช้คำว่า "เรียน" ซึ่งเป็นคำแสดงความเคารพเช่นกันเมื่อเขียนถึงลุงที่ไม่สนิท ส่วนอีก 3 กลุ่มอายุใช้ว่า "กราบเท้า" และ "เรียน" มากที่สุดเมื่อเขียนถึงลุงทั้งที่สนิทและไม่สนิท

5.2.1.3 เขียนถึงน้า/อา

ความถี่ในการใช้รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุเมื่อเขียนถึงผู้ที่ตนเขียนถึงซึ่งเป็นน้าและอา แสดงไว้ในตารางที่ 15 ต่อไปนี้

ตารางที่ 15 : ค่าขั้นต่ำจดหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงนางและอาที่สนิทและไม่สนิท* ของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ		10-15		20-25		30-35		40-45		10-15		20-25		30-35		40-45	
	น1	น2	น1	น2	น1	น2	น1	น2	น1	น2	อ1	อ2	อ1	อ2	อ1	อ2	อ1	อ2
1. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่าเรียกญาติ	3	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	3	-	2	2	-	1	-	-	3	-	1	2	-	-	-	-	-	-
3. สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-
4. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	1	2	2	1	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-
5. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ	1	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
6. สวัสดิ์+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7. สวัสดิ์+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	-	1	4	2	-	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	-	-
8. หัวดี+ค่าลงท้าย+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9. สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10. สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ+วลี	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-
11. ถึง+ค่าเรียกญาติ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12. ถึง+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13. ถึง+ค่านำหน้า+ชื่อ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14. ถึง+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	2	1	1	1	-	-	-	-	2	1	3	3	-	-	-	-	-	-
15. ถึง+ค่าเรียกญาติ	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16. กราบ+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	3	3	-	-	-	-	-	2	-	3	2	-	-	-	-	-	-	-
17. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18. กราบ+ค่าเรียกญาติ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19. กราบเท้า+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	5	1	1	1	1	1	1	1	1	1	5	4	1	1	1	1	1	1
20. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	2	3	3	1	2	3	4	3	2	5	3	1	2	3	4	4	4	4
21. กราบเรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	1	1	1	2	1	-	1	1	-	-	1	2	1	-	1	1	1	1
22. กราบเท้า+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-
23. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-
24. กราบ+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	-	-	-	-	-	1	1	2	-	-	-	-	-	-	1	1	2	2
25. กราบ+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	1	2	1	1
26. เรียน+ค่าเรียกญาติ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27. กราบเรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
28. กราบเท้า+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
29. ค่าเรียกญาติ	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-
30. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ	1	-	2	-	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
31. ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ	1	1	-	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	1	-	-	-
32. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	3	-	-	-

33. คำน่าหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี	1 3	3 4	— —	— —	3 2	3 3	— —	— —
34. คำน่าหน้า+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ	— —	— 1	— —	— —	— —	1 1	— —	— —
35. คำน่าหน้า+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	— 1	— —	— —	— —	1 —	— —	— —	— —
36. ค่าเรียกญาติ+วลี	— —	— —	3 —	— —	— —	— —	— —	— —
รวม	32 20	21 17	9 6	11 9	33 21	20 18	7 7	9 9

- * น1 หมายถึง น้าที่สนิท
 น2 หมายถึง น้าที่ไม่สนิท
 อ1 หมายถึง อาที่สนิท
 อ2 หมายถึง อาที่ไม่สนิท

จากตารางที่ 15 สามารถสรุปแผนผัง การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึง
 น้าและอาได้ดังนี้คือ

น้าที่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. สวัสดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ
 สวัสดี+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ
 กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 20-25 ปี

1. สวัสดี+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. เรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 30-35 ปี

1. คำเรียกญาติ+วลี
2. เรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

อายุ 40-45 ปี

1. เรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 กราบ+คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี

น้าที่สนิท

1. เรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. สวัสดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี

1. คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบเรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 สวัสดี+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
 สวัสดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+คำ+เรียกญาติ

1. เรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. -

1. เรือน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ

อาที่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. กราบเท้า+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ
กราบ+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี

อายุ 20-25 ปี

1. ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ
เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
ถึง+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. สวัสดิ์+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี

อายุ 30-35 ปี

1. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี
2. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี

อายุ 40-45 ปี

1. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี

อาที่ไม่สนิท

1. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. กราบเท้า+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี

1. ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
ถึง+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. กราบเรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ
สวัสดิ์+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี

1. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. -

1. เรียน+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ+วลี
2. กราบ+ค่านำหน้า+ค่าเรียกญาติ

จากตารางและแผนผังแสดงการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงน้ำและอา
ปรากฏการใช้ดังนี้คือ ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี พบว่ามีการใช้รูปแบบ ค่าแสดงความคารวะ
+ค่าเรียกขาน มากที่สุด ค่าแสดงความคารวะ ที่พบใช้เมื่อเขียนถึงน้ำและอาที่สนิทได้แก่
คำว่า "กราบเท้า" แต่เมื่อเขียนถึงน้ำและอาที่ไม่สนิท ปรากฏใช้คำว่า "เรียน" มากที่สุด
เหตุที่มีการเลือกใช้ค่าแสดงความคารวะที่แตกต่างกันไป ระหว่างเมื่อเขียนถึงน้ำที่สนิทกับ
น้ำที่ไม่สนิท อาจด้วยเหตุผลที่ว่า คำว่า "กราบเท้า" นั้น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน
(2525:52) กล่าวว่า เป็นคำขึ้นต้นจดหมาย ที่เป็นค่าแสดงอาการเคารพเหมือนอย่างกราบ

จึงมีการนำมาใช้กับญาติผู้ใหญ่ที่ตนมีความสนิทสนมด้วยเป็นอย่างดีในขณะที่คำว่า "เรียน" เป็นเพียงคำขึ้นต้นจดหมายแบบหนึ่ง เพื่อแจ้งให้ทราบโดยสุภาพ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2525:702) จึงนำมาใช้กับญาติผู้ใหญ่ที่ไม่สนิทสนม ซึ่งในที่นี้คือผู้เป็นน้าและอาที่ไม่สนิท โดยผู้เขียนในกลุ่มอายุดังกล่าว สำหรับคำเรียกขานที่ปรากฏใช้ร่วมกับคำแสดงความเคารพดังกล่าว คือ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี เช่น "กราบเท้าคุณน้าที่เคารพ" "เรียนคุณน้าที่เคารพ" สำหรับผู้เขียนกลุ่มอายุ 20-25 ปี พบว่า เมื่อเขียนถึงผู้เป็นน้าและอาที่สนิทและไม่สนิท พบว่าใช้รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้มากคือ สวีสวี+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี และ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลี เช่น "สวีสวีคุณน้าที่รักและนับถือ" และ "คุณน้าที่เคารพ" จากการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในลักษณะนี้ เมื่อเทียบกับรูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้โดยผู้เขียนในกลุ่มแรกจะเห็นได้ว่า คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี แสดงให้เห็นถึงความใกล้ชิดและความสนิทสนมที่เห็นได้ชัดมากกว่า ที่ใช้โดยผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี สำหรับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนอายุ 30-35 ปี พบว่า เมื่อเขียนถึงน้า และอาที่สนิท จะใช้คำขึ้นต้นจดหมายในรูปของ คำเรียกขาน คือ คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก และ คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "น้าที่เคารพ" และ "อาน้อยที่เคารพ" เมื่อเขียนถึงน้าและอาที่ไม่สนิท และพบใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในรูปของ คำแสดงความเคารพ+คำเรียกขาน ว่า เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "เรียนคุณอาที่เคารพ" "เรียนคุณน้าที่นับถือ" ซึ่งจากคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวดังกล่าวเห็นได้ว่า คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่อยู่ในรูปของคำเรียกขานแสดงออกให้เห็นถึงความสนิทที่มากกว่า คำแสดงความเคารพ+คำเรียกขาน ส่วนผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี เมื่อเขียนถึงน้าและอาทั้งที่สนิทและไม่สนิท คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ปรากฏใช้มากที่สุดคือ เรียน+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "เรียนคุณน้าที่เคารพ" และ "เรียนคุณอาที่นับถือ" เป็นต้น นอกจากนี้พบว่าไม่มีการใช้คำว่า "ถึง" และ คำทักทาย เช่น "สวีสวี" เพื่อเป็นคำขึ้นต้นในการเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงน้าและอาที่สนิทและไม่สนิท ในกรณีของผู้เขียนอายุ 30-35 ปี ถึงแม้จะปรากฏใช้คำเรียกขานและคำทักทายเพื่อเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวแต่ปรากฏใช้น้อยมาก การใช้คำขึ้นต้นจดหมายในลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้เห็นถึงการเลือกใช้ภาษาที่คำนึงถึงความรู้สึกและความเคารพนับถือที่มีต่อญาติผู้ใหญ่มากกว่าการคำนึงถึงเรื่องความสนิทในบุคคลกลุ่มอายุนี้

5.2.1.4 เมื่อเขียนถึงพี่

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม
เมื่อเขียนถึงพี่ทั้งที่สนิทและไม่สนิทที่มีความถี่ในปรากฏการณ์ต่างกันดัง แสดงไว้ในตารางที่
16 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 16 : ค่าขึ้นต้นจดหมายที่ใช้เพื่อเขียนถึงผู้ที่สนิท และ ผู้ที่ไม่สนิทของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	10-15		20-25		30-35		40-45	
	ที่สนิท	ที่ไม่สนิท	ที่สนิท	ที่ไม่สนิท	ที่สนิท	ที่ไม่สนิท	ที่สนิท	ที่ไม่สนิท
1. สวัสดี+ค่า+เรียกญาติ	3	4	2	2	-	-	-	-
2. หัวใจ+ค่า+เรียกญาติ	3	1	-	-	-	-	-	-
3. หัวใจ+ค่าลงท้าย+ค่า+เรียกญาติ	2	-	-	-	-	-	-	-
4. สวัสดี+ค่า+เรียกญาติ+วลี	3	2	2	3	2	-	1	-
5. สวัสดี+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ+วลี	1	-	2	-	1	-	1	-
6. สวัสดี+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	1	-	-	1	-	-	-	-
7. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ค่า+เรียกญาติ	2	8	2	1	2	4	-	1
8. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ+วลี	1	1	-	-	-	-	-	-
9. หัวใจ+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	-	1	-	-	-	-	-	-
10. สวัสดี+ค่านำหน้า+ค่า+เรียกญาติ+วลี	-	-	1	1	-	-	-	-
11. หัวใจ+ค่าลงท้าย+ค่า+เรียกญาติ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-
12. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ค่า+เรียกญาติ+วลี	3	2	-	-	-	-	-	-
13. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	1	-	-	-	-
14. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ค่านำหน้า+ค่า+เรียกญาติ	-	-	-	1	-	-	-	-
15. สวัสดี+ชื่อ	-	-	-	-	-	1	-	-
16. Hello+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	1	-	-	-	-	-	-	-
17. ถึง+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	1	1	-	1	-	-	-	-
18. ถึง+ค่า+เรียกญาติ+วลี	3	-	2	1	-	-	1	1
19. ถึง+ค่า+เรียกญาติ	4	3	-	-	-	-	-	-
20. ถึง+ค่านำหน้า+ค่า+เรียกญาติ	-	1	-	-	-	-	-	-
21. ถึง+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-
22. กราบ+ค่านำหน้า+ค่า+เรียกญาติ+วลี	-	1	-	-	-	-	1	1
23. เรียน+ค่า+เรียกญาติ+วลี	-	-	-	-	-	1	1	-
24. เรียน+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	1	-
25. Dear+ชื่อ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-
26. เรียน+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	-	-	-	-	2
27. ค่า+เรียกญาติ	3	-	1	-	-	-	-	-
28. ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	-	1	2	2	2	1	-	-
29. ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	1	1
30. ค่า+เรียกญาติ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-
31. ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ+วลี	1	1	6	3	3	1	4	3
32. ค่านำหน้า+ค่า+เรียกญาติ+วลี	1	-	1	1	-	-	-	-
33. ค่านำหน้า+ค่า+เรียกญาติ+ชื่อ	1	-	-	-	-	-	-	-
รวม	37	27	21	19	10	8	11	9

จากตารางที่ 16 สามารถแสดงแผนผังการใช้ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม อายุได้ดังนี้คือ

เขียนถึงพี่ที่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. ถึง+ค่าเรียกญาติ
2. สวัสดิ์/หัตถ์+ค่าเรียกญาติ

สวัสดิ์+(ค่าลงท้าย)+ค่าเรียกญาติ
ถึง+ค่าเรียกญาติ+วลี
ค่าเรียกญาติ

อายุ 20-25 ปี

1. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี
2. สวัสดิ์+(ค่าลงท้าย)+ค่าเรียกญาติ

สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ+(ชื่อ)+วลี
ถึง+ค่าเรียกญาติ+วลี
ค่าเรียกญาติ+ชื่อ

อายุ 30-35 ปี

1. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี
2. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ

สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ+วลี
สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่าเรียกญาติ

อายุ 40-45 ปี

1. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี
2. -

เขียนถึงพี่ที่ไม่สนิท

1. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่าเรียกญาติ

2. สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ

1. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี

สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ+วลี

2. สวัสดิ์+ค่าเรียกญาติ

ค่าเรียกญาติ+ชื่อ

1. สวัสดิ์+ค่าลงท้าย+ค่าเรียกญาติ

2. -

1. ค่าเรียกญาติ+ชื่อ+วลี

2. เร็ว+ค่าเรียกญาติ+ชื่อ

จากแผนผังดังกล่าว พบว่า ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ปรากฏใช้มากของผู้ที่มีอายุ 10-15 ปีเมื่อเขียนถึงพี่ทั้งที่สนิทและไม่สนิท คือ ถึง+ค่าเรียกญาติ และ สวัสดิ์+ค่า

ลงท้าย+คำเรียกญาติ เช่น "ถึงพี่" และ "สวัสดิ์ค่ะพี่" สำหรับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนอีก 3 กลุ่มคือ 20-25ปี 30-35ปี และ 40-45ปี ปรากฏใช้ คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลีแสดงความรัก มากที่สุด เมื่อเขียนถึงพี่ทั้งที่สนิทและไม่สนิท เช่น "พี่อ้อยที่รักและคิดถึง" ซึ่งจะเห็นได้ว่าคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนใน 3 กลุ่มหลัง แสดงให้เห็นว่าเป็นญาติผู้ใหญ่ที่มีความอาวุโสน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ใหญ่ที่เป็นลุง/ป้าหรือน้าและอา อีกทั้งยังอาจมีวัยที่ใกล้เคียงกับผู้เขียนจึงทำให้มีการเลือกใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่เป็นกันเอง สำหรับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว ที่ใช้คำทักทายเป็นคำขึ้นต้นพบว่ามีมากที่สุดโดยผู้เขียนใน 3 กลุ่มอายุคือ 10-15 ปี 20-25 ปี และ 30-35 ปี เมื่อเทียบกับข้อมูลที่ปรากฏของผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี และพบว่ามีการใช้คำว่า "หวัดดี" และ "Hello" ซึ่งเป็นคำทักทายโดยผู้เขียนกลุ่มเด็วคือผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี มีการใช้คำแสดงความเคารพคำว่า "กราบ" และ "เรียน" เพื่อเป็นคำขึ้นต้นในการเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงพี่ทั้งที่สนิทและไม่สนิท ส่วนคำว่า "ถึง" ปรากฏใช้โดยผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เท่านั้น นอกจากนี้ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี ยังปรากฏใช้คำแสดงความเคารพที่เป็นคำนิยมในภาษาอังกฤษ ได้แก่คำว่า "Dear" เมื่อเขียนถึงพี่ที่สนิท เช่น "Dear อ้อยที่รักและคิดถึง" ในขณะที่ผู้เขียนใน 3 กลุ่มอายุอื่นไม่ใช้คำดังกล่าว

5.2.1.5 เมื่อเขียนถึงครู

ตารางที่จะแสดงต่อไปนี้เป็นตารางที่แสดงความถี่ในการปรากฏของรูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงผู้เป็นครูทั้งที่สนิทและไม่สนิทโดยผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม

ตารางที่ 17 : ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงครูที่สนิทและครูที่ไม่สนิทของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ		10-15		20-25		30-35		40-45	
	ครูสนิท	ครูไม่สนิท	ครูสนิท	ครูไม่สนิท	ครูสนิท	ครูไม่สนิท	ครูสนิท	ครูไม่สนิท	ครูสนิท	ครูไม่สนิท
1. สวัสดี+ค่าลงท้าย+คำนำหน้า+ตำแหน่ง	2	2	-	2	-	-	-	-		
2. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ตำแหน่ง+ชื่อ	1	-	2	-	-	-	-	-		
3. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ตำแหน่ง	2	2	-	-	-	-	-	-		
4. สวัสดี+ค่าลงท้าย+ตำแหน่ง+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-		
5. สวัสดี+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-		
6. สวัสดี+ค่าลงท้าย+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-		
7. สวัสดี+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-		
8. เรียน+ตำแหน่ง+วลี	7	4	7	7	4	3	-	-		
9. เรียน+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี	-	1	3	3	-	-	-	-		
10. เรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	2	2	1	1	1	2	-	3		
11. เรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-		
12. เรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง	-	-	1	1	-	-	-	-		
13. เรียน+ตำแหน่ง	3	5	-	-	1	1	-	-		
14. เรียน+ตำแหน่ง+ชื่อ	1	-	-	1	-	-	-	-		
15. กราบ+ตำแหน่ง+วลี	1	2	-	-	-	-	-	1		
16. กราบ+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	-	1	-	-	1	-	3	2		
17. กราบ+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	1	-	-	-		
18. กราบ+ตำแหน่ง	-	-	-	-	1	-	-	-		
19. กราบ+คำนำหน้า+ตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-	-	1		
20. กราบเรียน+ตำแหน่ง+วลี	3	4	3	2	1	2	4	1		
21. กราบเรียน+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี	2	1	1	3	-	-	-	-		
22. กราบเรียน+ตำแหน่ง+ชื่อ	1	-	-	-	-	-	-	-		
23. กราบเรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	4	5	1	1	1	-	1	-		
24. กราบเรียน+ตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-	-	1		
25. กราบเรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง	-	-	-	1	-	-	-	-		
26. กราบเท้า+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี	-	1	2	-	-	-	-	-		
27. กราบเท้า+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	1	1	2	2	-	-	1	-		
28. กราบเท้า+ตำแหน่ง+วลี	1	1	1	2	1	1	-	-		
29. Dear+ตำแหน่ง+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-		
30. ถึง+ตำแหน่ง+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-		
31. ถึง+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	2	1	-	-	-	-	-	-		
32. คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-		
รวม	34	33	29	28	12	9	9	9		

จากตารางที่ 17 สามารถสรุปแผนผังการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงครูที่สนิท และไม่สนิทโดยผู้เขียน 4 กลุ่มอายุการศึกษา ดังนี้คือ

เขียนถึงครูที่สนิท

- อายุ 10-15 ปี
1. เรียน+ตำแหน่ง+วลี
 2. กราบเรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี

- อายุ 20-25 ปี
1. เรียน+ตำแหน่ง+วลี
 2. กราบเรียน+ตำแหน่ง+วลี
- เรียน+ตำแหน่ง+วลี

- อายุ 30-35 ปี
1. เรียน+ตำแหน่ง+วลี
 2. -

- อายุ 40-45 ปี
1. กราบเรียน+ตำแหน่ง+วลี
 2. กราบ+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี

เขียนถึงครูที่ไม่สนิท

1. เรียน+ตำแหน่ง
กราบเรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี
2. เรียน+ตำแหน่ง+วลี

1. เรียน+ตำแหน่ง+วลี
 2. กราบเรียน+ตำแหน่ง+วลี
- เรียน+ตำแหน่ง+ชื่อ+วลี

1. เรียน+ตำแหน่ง+วลี
2. -

1. เรียน+คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลี
2. -

จากตารางและแผนผังที่ได้เสนอไปแล้วจะเห็นได้ว่าเมื่อเขียนจดหมายถึงครูทั้งที่สนิทและไม่สนิทนั้นพบว่ารูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายที่ใช้มากที่สุด คือ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน โดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุ ดังที่ปรากฏในข้อมูล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การที่ได้รับความรู้จากบทเรียน ในเรื่องของการเขียนจดหมายถึงบุคคลต่าง ๆ ซึ่งถึงแม้จะเป็นการเขียนในเรื่องของจดหมายที่เป็นทางการ แต่เมื่อเขียนจดหมายส่วนตัวถึงครูพบว่ายังคงมีการยึดหลักที่ได้เรียนมา ทั้งนี้เพราะในสังคมไทย คนไทยที่ได้เข้ารับการศึกษาดังโรงเรียน จะถูกสอนให้คิดเสมอว่า บุคคลที่มีพระคุณนอกเหนือจากพ่อ-แม่ ก็คือ ครู-อาจารย์ ซึ่งควรค่าแก่การเคารพยกย่อง และให้เกียรติ หรือที่มักได้ยินคำกล่าวที่ว่า "ครู คือ พ่อ-แม่ คนที่สอง"

นั่นเอง ส่วนคำแสดงความคารวะที่พบใช้มากที่สุดคือ "เรียน" และ "กราบเรียน" เช่น "เรียนอาจารย์ที่เคารพและนับถือ" "กราบเรียนอาจารย์ที่เคารพ" ส่วนคำว่า "ถึง" ซึ่งเป็นคำแสดงความคารวะเช่นกัน พบว่าใช้โดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เท่านั้น เช่น "ถึงอาจารย์ที่เคารพ" นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี ใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงครูที่สนิทว่า "Dear อาจารย์ที่เคารพและนับถือ" ซึ่งปรากฏใช้เพียงครั้งเดียว จึงอาจกล่าวได้ว่า เป็นการแสดงออกถึงการใช้ภาษาของเฉพาะบุคคล สำหรับในกลุ่มผู้เขียนอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี พบใช้รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้คำแสดงความคารวะว่า "เรียน" "กราบ" "กราบเรียน" ส่วนคำเรียกขานที่ใช้คือ ตำแหน่ง + วลีแสดงความรู้สึก หรือ คำนำหน้า+ตำแหน่ง+วลีแสดงความรู้สึก เพื่อเป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงผู้เป็นครูเท่านั้น ไม่พบใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในรูปแบบอื่น ๆ เช่น ที่ปรากฏใช้โดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี จากการใช้ภาษาในลักษณะนี้ทำให้เห็นได้ว่าอายุที่แตกต่างกัน ทำให้มีการเลือกใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไป

5.2.2 คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้โดยผู้เขียน 4 กลุ่มอายุการศึกษาเมื่อเขียนถึงผู้ที่มีฐานะเป็นผู้สอน

5.2.2.1 เมื่อเขียนถึงลูก

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 2 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงลูก มีความถี่มากน้อยต่างกันดังแสดงไว้ในตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 18 : คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงบุตร ของผู้เขียน 2 กลุ่ม

อายุ	30-35 ปี	40-45 ปี
รูปแบบ		
1. วลีแสดงความรู้สึก	1	1
2. ชื่อ+วลี	4	5
3. ถึง+คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	1	-
4. ถึง+วลี	-	2
รวม	6	9

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่พบใช้มากเมื่อเขียนถึงลูก โดยผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "เอลูกรักของแม่" ซึ่งเป็นรูปแบบของคำเรียกขาน ซึ่งแสดงออกถึงความรักใคร่ที่พ่อ-แม่มีต่อลูกอย่างเห็นได้ชัด สำหรับ ชื่อ ที่ใช้เมื่อเขียนถึงลูก จากข้อมูลพบว่าผู้เขียนใช้ "ชื่อเล่น" ของผู้เป็นลูกในการเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในครั้งนี้ จึงสรุปได้ว่า เมื่อเขียนถึงลูก ผู้เขียนที่มีอายุต่างกันจะใช้รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเหมือนกันเป็นส่วนใหญ่ สำหรับ คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้คำว่า "ถึง" เป็นคำขึ้นต้นโดยผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า มีการใช้คำเรียกขานร่วมกับคำว่า "ถึง" แตกต่างกันออกไป คือผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี จะใช้ ถึง+คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี ได้แก่ "ถึงน้อง A ลูกรัก" แต่ผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี จะใช้ ถึง+วลี ได้แก่ "ถึงลูกรัก" ซึ่งแสดงว่าคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี แสดงความสัมพันธ์ที่มากกว่า จากการเอ่ยชื่อลูกในจดหมาย

5.2.2.2 เมื่อเขียนถึงหลาน

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้ที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงหลานมีความถี่ในการปรากฏมากน้อยต่างกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 19 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 19 : ค่าขั้นต่ำจคหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงหลานที่สนิทและหลานที่ไม่สนิทของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ		10-15		20-25		30-35		40-45	
	หลาน1	หลาน2	หลาน1	หลาน2	หลาน1	หลาน2	หลาน1	หลาน2	หลาน1	หลาน2
1. วลีแสดงความรู้สึก	3	3	2	1	1	-	-	-	-	-
2. ชื่อ+วลี	3	-	5	6	7	1	2	4		
3. คำเรียกญาติ	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
4. ชื่อ	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
5. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	1	-	-	2		
6. สวัสดิ์+วลี	6	3	6	-	-	1	2	-		
7. สวัสดิ์+คำเรียกญาติ	1	5	-	5	-	-	-	-		
8. สวัสดิ์+คำลงท้าย+ชื่อ	1	-	1	-	-	-	-	-		
9. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	-	-	-	2	-	1	1	-		
10. สวัสดิ์+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	-	-	1	-	-		
11. ว่าไง+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-		
12. ถึง+วลี	5	1	-	-	2	1	-	2		
13. ถึง+คำเรียกญาติ	1	4	6	5	-	-	-	-		
14. ถึง+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	1	-	-	-	-	-	-		
15. ถึง+ชื่อ	-	-	-	-	-	-	1	-		
16. หวัดดี+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-		
รวม	22	18	20	19	11	6	6	8		

* ล1 หมายถึง หลานที่สนิท

ล2 หมายถึง หลานที่ไม่สนิท

จากตารางที่ 19 สามารถสรุปแผนผังการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึง
 หลานทั้งที่สนิทและไม่สนิทโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม ดังนี้คือ

เขียนถึงหลานสนิท

เขียนถึงหลานที่ไม่สนิท

อายุ 10-15 ปี

1. สวัสดี+วลี
2. ถึง+วลี

1. สวัสดี+คำเรียกญาติ
2. ถึง+คำเรียกญาติ

อายุ 20-25 ปี

1. สวัสดี+วลี/ถึง+คำเรียกญาติ
2. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก

1. ชื่อ+วลี
2. สวัสดี/ถึง+คำเรียกญาติ

อายุ 30-35 ปี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก/ถึง+วลี
2. -

1. -
2. -

อายุ 40-45 ปี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก/สวัสดี+วลี
2. -

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี

จากตารางและแผนผัง ลำดับการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงหลานทั้งที่
 สนิทและไม่สนิท พบว่า ผู้เขียน 3 กลุ่มอายุ คือ อายุ 10-15 ปี 20-25 ปี และ 30-35 ปี
 ใช้รูปแบบ คำเรียกขาน คำทักทาย+คำเรียกขาน และ คำแสดงความคารวะ+คำ
เรียกขาน ในการเป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวมากที่สุดเมื่อเขียนถึงหลาน และผู้เขียนที่มี
 อายุระหว่าง 40-45 ปี ไม่พบการใช้รูปแบบ คำทักทาย+คำเรียกขาน เมื่อเขียนจดหมาย
 ส่วนตัวถึงหลานทั้งที่สนิทและที่ไม่สนิท

ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี พบใช้คำว่า "หวัดดี" และ "ว่าไง" ในการเป็นส่วน
 ประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงหลานที่สนิท ในขณะที่ผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี
 และ 30-35 ปี ใช้เพียงคำทักทายว่า "สวัสดี" เพียงอย่างเดียวซึ่งทำให้เห็นว่าอายุที่ต่างกัน

มีอิทธิพลในการเลือกใช้ภาษาที่ต่างกันไปด้วยดังจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี นั้นเป็นผู้ที่ยังอยู่ในวัยเด็ก จึงอาจมีการใช้ภาษาที่แสดงออกถึงความเป็นกันเอง เช่นการใช้คำว่า "ว่าไง" ดังที่ปรากฏในข้อมูลเป็นต้น นอกจากนี้ในกลุ่มผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี พบใช้ ชื่อ +วลีแสดงความรู้สึก ซึ่งเป็นรูปแบบของคำเรียกขานมากที่สุดเมื่อเขียนถึงหลาน แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกที่ญาติผู้ใหญ่มีต่อญาติผู้น้อยไม่ว่าจะเป็นหลานที่สนิทหรือไม่สนิทเช่น ใช้ว่า "อ้อฮอ หลานรัก" เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน ผู้วิจัยพบว่า มีการใช้รูปแบบคำเรียกขานในลักษณะดังกล่าวโดยผู้เขียนอายุ 10-15 ปี เช่นกัน จึงอาจสรุปได้ว่า ไม่ว่าผู้เขียนจะเป็นผู้อยู่ในวัยใดก็ตามเมื่อมีบทบาทเป็นญาติผู้ใหญ่แล้ว อายุของผู้เขียนไม่มีอิทธิพลในการเลือกใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

5.2.2.3 เมื่อเขียนถึงน้อง

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงน้องทั้งที่สนิทและไม่สนิท มีความถี่ในการปรากฏมากน้อยต่างกัน ดังจะแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 20 : ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงน้องที่สนิท และน้องที่ไม่สนิทของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ		10-15		20-25		30-35		40-45	
	น1	น2	น1	น2	น1	น2	น1	น2	น1	น2
1. ชื่อ	1	-	-	1	1	1	-	-	-	-
2. คำเรียกญาติ	1	1	-	1	-	1	1	-	1	-
3. ชื่อ+วลี	1	-	2	1	4	2	4	4	4	4
4. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	2	1	2	2	-	-	4	2	4	2
5. คำเรียกญาติ+วลี	1	-	1	-	1	-	1	-	1	-
6. ส่วสัด+คำเรียกญาติ	1	5	1	1	-	1	-	-	1	-
7. ส่วสัด+วลี	7	4	3	1	2	1	1	-	1	-
8. ส่วสัด+ชื่อ	1	-	1	-	-	1	-	-	-	-
9. ส่วสัด+คำเรียกญาติ+วลี	1	1	3	1	-	-	-	-	-	-
10. ส่วสัด+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
11. ส่วสัด+ชื่อ+วลี	-	-	3	1	-	-	-	-	-	-
12. ส่วสัด+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	1	1	-	1	1	-	-	-	-	-
13. ส่วสัด+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
14. ส่วสัด+คำลงท้าย+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-
15. หวัดคิ+คำเรียกญาติ	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-
16. หวัดคิ+ชื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17. หวัดคิ+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
18. หวัดคิ+วลี	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-
19. หวัดคิ+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	3	2	-	-	1	1	-	-	-	-
20. ใจ+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
21. วลีแสดงความรู้สึก	-	1	1	1	-	-	-	-	-	-
22. คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-
23. ถึง+คำเรียกญาติ	1	4	-	1	-	1	-	-	-	-
24. ถึง+คำเรียกญาติ+วลี	1	-	1	1	-	1	2	2	2	2
25. ถึง+ชื่อ	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-
26. ถึง+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
27. ถึง+คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
28. ถึง+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
29. เป็นใจ+วลี	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-
รวม	24	25	24	16	10	10	13	10		

* น1 หมายถึง น้องที่สนิท

น2 หมายถึง น้องที่ไม่สนิท

จากตารางที่ 20 สามารถสรุปแผนผังการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงน้อง ได้ดังต่อไปนี้คือ

<u>น้องที่สนิท</u>	<u>น้องที่ไม่สนิท</u>
<p>อายุ 10-15 ปี</p> <p>1. สวัสดี+วลี</p> <p>2. หัวดี+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ</p>	<p>1. สวัสดี+คำเรียกญาติ</p> <p>2. สวัสดี+วลี</p>
<p>อายุ 20-25 ปี</p> <p>1. สวัสดี+(ชื่อ)+(คำเรียกญาติ)+วลี</p> <p>2. ชื่อ+วลี</p>	<p>1. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี</p> <p>2. -</p>
<p>อายุ 30-35 ปี</p> <p>1. ชื่อ+วลี</p> <p>2. สวัสดี+วลี</p>	<p>1. ชื่อ+วลี</p> <p>2. -</p>
<p>อายุ 40-45 ปี</p> <p>1. ชื่อ+วลี</p> <p> คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี</p> <p>2. ถึง+คำเรียกญาติ+วลี</p>	<p>1. ชื่อ+วลี</p> <p>2. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี</p>

จากตารางและแผนผังแสดงการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงผู้เป็นน้องพบว่า ผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี ใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่อยู่ในรูปของ คำทักทาย+คำเรียกขาน เช่น "สวัสดีน้องรัก" มากที่สุด คำทักทายที่พบใช้มากโดยผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่ม ได้แก่ คำว่า "สวัสดี" และ "หัวดี" ส่วนคำเรียกขานที่ใช้ได้แก่ ชื่อ คำเรียกญาติ และ วลีแสดงความรู้สึก ส่วนผู้เขียนอีก 2 กลุ่มคือ ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี พบใช้ คำเรียกขาน มากที่สุด คำเรียกขานที่ปรากฏใช้มากคือ ชื่อ+วลี แสดงความรู้สึก เช่น "จอยน้องรัก" ซึ่งเมื่อเทียบกับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้ที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี แล้ว คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ

40-45 ปี ที่ใช้ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก จะแสดงให้เห็นถึงความรักใคร่เอ็นดูพร้อม ๆ ไปกับการแสดงออกถึงความอาวุโสของตนเองมากกว่า เช่น คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวระหว่าง "สวีสวีน้องที่รัก" กับ "จอยน้องรัก" นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่านอกจากคำทักทาย คำว่า "สวีสวี" และ "หวัดดี" ซึ่งใช้มากโดยผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี แต่ผู้เขียนอายุ 10-15 ปี ตามข้อมูลที่ปรากฏใช้คำว่า "หวัดดี" ในอัตราส่วนที่มากกว่านอกจากนี้ผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่ม นี้ยังใช้คำทักทายอื่น ๆ ได้แก่ คำว่า "ไง" และ "เป็นไง" ซึ่งไม่ปรากฏใช้โดยผู้เขียนในกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี แต่ประการใด ซึ่งกล่าวได้ว่า เมื่อเขียนถึงน้อง แล้วผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี จะใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่มากแบบและเป็นกันเองมากกว่าผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี ดังที่กล่าวไปแล้วข้างต้น

5.2.2.4 เมื่อเขียนถึงศิษย์

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงศิษย์มีความถี่ในการปรากฏมากน้อยต่างกัน ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 : ค่าขึ้นต้นจคหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงศิษย์ที่สนิท และศิษย์ที่ไม่สนิทของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ อายุ	10-15		20-25		30-35		40-45	
	ศ1	ศ2	ศ1	ศ2	ศ1	ศ2	ศ1	ศ2
1. ชื่อ+วลี	-	-	1	2	4	5	3	5
2. ส่ววลี+ชื่อ	-	-	1	-	1	1	2	1
3. ส่ววลี+วลี	-	-	1	1	-	-	-	-
4. ส่ววลี+ชื่อ+วลี	-	-	4	6	-	-	-	-
5. ส่ววลี+ตำแหน่ง	-	-	1	1	-	-	-	-
6. ส่ววลี+คำนำหน้า+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	1	1
7. ส่ววลี+คำลงท้าย+ชื่อ	-	-	1	-	2	-	-	-
8. ส่ววลี+คำลงท้าย+วลี	-	-	-	1	-	1	-	-
9. ถึง+ชื่อ	-	-	3	-	-	1	1	-
10. ถึง+ชื่อ+วลี	-	-	-	3	-	-	-	1
11. ถึง+ตำแหน่ง+ชื่อ	-	-	1	1	-	-	-	-
12. ถึง+วลี	-	-	1	3	-	-	-	-
13. ถึง+คำนำหน้า+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	1
14. ถึง+ตำแหน่ง	-	-	1	-	-	-	-	-
15. ถึง+คำนำหน้า+ชื่อ	-	-	-	-	1	-	1	-
รวม	-	-	15	18	8	8	8	9

* ศ1 หมายถึง ศิษย์ที่สนิท

ศ2 หมายถึง ศิษย์ที่ไม่สนิท

จากตารางที่ 21 สามารถสรุปแผนผังการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึง
 ศิษย์ที่สนิทและไม่สนิทโดยผู้เขียนกลุ่มอายุการศึกษา 3 กลุ่มคือ 20-25 ปี , 30-35 ปี และ
 40-45 ปี เนื่องจากผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี ไม่ตอบแบบสอบถามในข้อที่สัมพันธ์สถานการณ์
 ให้ผู้เขียนเขียนจดหมายส่วนตัว ถึงศิษย์ทั้งที่สนิทและไม่สนิท ดังนี้คือ

เขียนถึงศิษย์ที่สนิท

อายุ 20-25 ปี

1. สวัสดี+ชื่อ+วลี
2. ถึง+ชื่อ

อายุ 30-35 ปี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. สวัสดี+คำลงท้าย+ชื่อ

อายุ 40-45 ปี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. สวัสดี+ชื่อ

เขียนถึงศิษย์ที่ไม่สนิท

1. สวัสดี+ชื่อ+วลี
2. ถึง+(ชื่อ)+วลี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. -

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. -

จากตารางและแผนผังการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงศิษย์ที่สนิทและ
 ไม่สนิทโดยกลุ่มผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี 30-35 ปี และ 40-45 ปี พบว่าเมื่อเขียนถึง
 ศิษย์ที่สนิท ผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี ใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวว่า สวัสดี+ชื่อ+วลี
แสดงความรู้สึก เมื่อเขียนถึงศิษย์ที่สนิท ในขณะที่ผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี
 ใช้ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก มากที่สุด ซึ่งการใช้ของผู้เขียนในกลุ่มหลังจะแสดงให้เห็นถึง
 ความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนที่มีอาวุโส และมีสถานภาพเป็นครูจริง ๆ ที่มากกว่า นอกจากนี้ผู้วิจัย
 พบว่ามีการใช้ ตำแหน่ง+ชื่อ ซึ่งเป็นคำเรียกขานร่วมกับ คำว่า "ถึง" เช่น "ถึงศิษย์นี้สา"
 ซึ่งเป็นคำแสดงความเคารพคำหนึ่งโดยผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี การใช้คำขึ้นต้นจดหมายใน
 ลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่เป็นการใช้ภาษาในลักษณะของเฉพาะบุคคล

5.2.3 ค่าเริ่มต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้ของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงเพื่อน สามี่/ภรรยา และคู่รัก

5.2.3.1 เมื่อเขียนถึงเพื่อน

รูปแบบค่าเริ่มต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงเพื่อนสนิทและเพื่อนไม่สนิทที่มีอายุมากกว่า อายุเท่ากัน และ มีอายุน้อยกว่า สามารถแสดงความถี่ในการปรากฏที่มากน้อยต่างกัน ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 22 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 22 : ค่าขึ้นต้นจตมามาส่วนตัวเมื่อเขียนถึงเพื่อนที่สนิทและไม่สนิท (พ1 พ2 พ3)* ของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ			10-15			20-25			30-35			40-45		
	พ1	พ2	พ3	พ1	พ2	พ3	พ1	พ2	พ3	พ1	พ2	พ3	พ1	พ2	พ3
1. วลีแสดงความรู้สึก	3-1	2-1	4-1	1-1	2-1	2-1	-	-	-	2	-	-			
2. ชื่อ+วลี	-	-	2-1	2	-	5	6-2	2-3	9-1	6-5	6-6	8-7			
3. คำนำหน้า+ชื่อ+วลี	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	1	-			
4. ชื่อ	1	1-1	1-1	-2	2-4	-2	1-2	-1	1	-	-	1			
5. คำเรียกญาติ+วลี	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-			
6. คำนำหน้า+ชื่อ	-	-	-	1	-	-	-1	-1	-1	-1	-	-			
7. คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	1	-	-	2	-1	-	1	-	-	-	-			
8. สวัสดิ์+คำเรียกญาติ+ชื่อ	1-2	3	-2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-	
9. สวัสดิ์+ชื่อ	7-6	3-12	5-7	2-5	4-6	-5	1-1	1-3	1-3	-	-	-			
10. สวัสดิ์+วลี	3	1	2-1	3-2	3-2	3-2	2	-	-	1	-	2			
11. สวัสดิ์+ตำแหน่ง	3-2	3-3	5-3	-1	-1	-1	-	-	-	-	-	-			
12. สวัสดิ์+ชื่อ+วลี	-	-1	-	5-1	3-1	7-1	-	-	-	-	-	-			
13. สวัสดิ์+คำเรียกญาติ+วลี	-1	1	-	-	-	-	1	1	-	-	-	1			
14. สวัสดิ์+ตำแหน่ง+วลี	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
15. สวัสดิ์+คำนำหน้า+ตำแหน่ง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
16. สวัสดิ์+คำเรียกญาติ	-1	-	-1	-	1	-	-	-	-1	-1	-	-			
17. สวัสดิ์+คำนำหน้า+ชื่อ	-	-	-	-	-	-2	-	1	-1	-1	-2	-2			
18. สวัสดิ์+คำลงท้าย+ชื่อ	1-11	3-1	-1	2-2	2-2	-	1	-1	-1	-	-	1			
19. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	-1	-	-	-	1	-	-2	1	-	-	1	-			
20. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-			
21. สวัสดิ์+คำลงท้าย+คำนำหน้า+ชื่อ	-	-	-	-	-	-	-1	1	-	-	-	-			
22. สวัสดิ์+คำลงท้าย+ตำแหน่ง	-1	-1	-1	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
23. หวัดดี+คำเรียกญาติ	-1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
24. หวัดดี+ชื่อ	4-1	3-3	6-2	5	2-1	5	-	-	-	-	-	-			
25. หวัดดี+ตำแหน่ง	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
26. หวัดดี+คำเรียกญาติ+วลี	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
27. หวัดดี+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
28. หวัดดี+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-			
29. หวัดดี+คำลงท้าย+ชื่อ	-	-1	-1	1-3	1-1	-1	-	-	-	-	-	-			
30. หวัดดี+คำลงท้าย+คำเรียกญาติ	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
31. หวัดดี+คำลงท้าย+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-			
32. ว่าไง+คำนำหน้า+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
33. เป็นไง+วลี	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
34. ว่าไง+คำนำหน้า+ตำแหน่ง	1-1	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-			

35. ใจ+ชื่อ	-1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
36. เป็นใจ+ชื่อ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
37. Hi+คำเรียกญาติ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
38. Hi+ชื่อ	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
39. Hello+ชื่อ	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40. ถึง+วลี	1-1	1	1	1-1	1-1	1-1	-	-	1	1	-	-
41. ถึง+ชื่อ	-	-1	-1	1	-2	-2	-	-	-	-	-	-
42. ถึง+ตำแหน่ง	1	3-3	2-3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
43. ถึง+ชื่อ+วลี	1	-	1	1-1	2-	1	-	-	-	-	-1	-
44. ถึง+คำนำหน้า+ชื่อ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-1	-1
45. ถึง+คำเรียกญาติ+ชื่อ	-	-	-	-1	-	-	-	-	-	-	-	-
46. ถึง+ตำแหน่ง+วลี	1	2	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
47. ถึง+คำนำหน้า+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-
48. ถึง+คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-
49. To+ชื่อ	2-2	1	2-1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
50. Dear+ชื่อ+วลี	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
51. Dear+ชื่อ	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
52. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	-	-	-	1	-	-	4	-	-	-	-
53. To+ชื่อ+วลี	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	61	62	67	46	54	45	20	22	20	19	19	23

- * พ1 หมายถึง เพื่อนสนิท / ไม่สนิท อายุมากกว่า
 พ2 หมายถึง เพื่อนสนิท / ไม่สนิท อายุเท่ากัน
 พ3 หมายถึง เพื่อนสนิท / ไม่สนิท อายุอ่อนกว่า

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่าในกรณีคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อ เขียนถึงเพื่อนสนิท และไม่นิทที่มีความแตกต่างกันทางด้านอายุ การแสดงแผนผังการใช้ในแง่ของรูปแบบใหญ่จะช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น กว่าการเสนอลักษณะที่เป็นรายละเอียดดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 20 ซึ่งเป็นการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในหลาย ๆ แบบและสามารถจะจัดรวมเป็นกลุ่มใหญ่ได้ เหมือนดังแผนผังคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่มเมื่อเขียนถึงบุคคลอื่น ๆ ดังที่ได้เสนอไปแล้ว เมื่อเขียนถึงเพื่อนสนิทและไม่นิทที่มีอายุมากกว่า, เท่ากัน, และอ่อนกว่า คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้โดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุ แสดงได้โดยแผนผังดังนี้คือ

อายุ 10-15 ปี	อายุ 20-25 ปี	อายุ 30-35 ปี	อายุ 40-45 ปี
1. คำทักทาย+คำเรียกขาน	1. คำทักทาย+คำเรียกขาน	1. คำเรียกขาน	1. คำเรียกขาน
2. คำแสดงความคารวะ +คำเรียกขาน	2. คำเรียกขาน	2. คำทักทาย +คำเรียกขาน	2. คำทักทาย +คำเรียกขาน

จากแผนผังและตารางที่แสดงไปแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เมื่อเขียนถึงเพื่อนทั้งที่สนิทและไม่นิทใน 3 กลุ่มอายุ พบใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่อยู่ในรูปของ คำทักทาย+คำเรียกขาน มากที่สุด เช่น "สวัสดีอ้อฮ" (สวัสดี+ชื่อ) หรือ เช่น "หวัดดีอ้อฮ" (หวัดดี+ชื่อ) เป็นต้น ส่วนผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี กลับพบใช้คำขึ้นต้นจดหมายที่อยู่ในรูปคำเรียกขานมากที่สุด และคำเรียกขานที่ใช้มาก คือ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "อ้อฮเพื่อนรัก" ส่วนคำทักทาย ซึ่งปรากฏใช้โดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มนั้น ผู้วิจัยพบว่า ผู้เขียนในกลุ่มที่มีอายุ 10-15 ปี มีการใช้คำทักทายในหลายแบบกว่าผู้เขียนกลุ่มอื่น ๆ คำทักทายที่พบใช้ นอกเหนือจากคำทักทายว่า "สวัสดี" ซึ่งใช้มากโดยผู้เขียนในกลุ่มอายุอื่น ๆ ได้แก่ "หวัดดี" "เป็นไง" "ว่าไง" "Hi" และ "Hello" สำหรับคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในรูปของ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน ซึ่งใช้มากเป็นอันดับ 2 โดยผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี นั้น คำแสดงความคารวะที่พบใช้มากที่สุดเพียงคำเดียวคือ "ถึง" ซึ่งพบใช้โดยผู้เขียนกลุ่มอื่นเช่นกันแต่ในอัตราที่น้อย นอกจากนี้ยังพบใช้ คำแสดงความคารวะ ที่เป็นคำนิยมในภาษาอังกฤษ ได้แก่ "Dear" และ "To" เช่น "Dear อ้อฮเพื่อนรัก" และ "To อ้อฮ" เมื่อเขียนถึงเพื่อนในขณะที่ผู้เขียน 3 กลุ่มที่เหลือไม่ปรากฏใช้คำดังกล่าว จึงอาจกล่าวได้ว่าเมื่อเขียนถึงผู้ที่เป็นเพื่อนแล้ว ผู้เขียนที่มีอายุน้อยที่สุด ซึ่งในที่นี้คือผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี มีการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในหลายรูปแบบมากกว่า ผู้เขียนที่มีอายุมากขึ้น ๆ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้ใหญ่มากกว่า

5.2.3.2 เมื่อเขียนถึงสามี/ภรรยา

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 2 กลุ่ม
เมื่อเขียนถึงสามี/ภรรยา มีความถี่ในการปรากฏดังแสดงไว้ในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 23 : คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงสามี/ภรรยาของผู้เขียน 2 กลุ่ม

รูปแบบ	อายุ	30-35	40-45
1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก		4	7
2. ชื่อ		1	-
3. คำนำหน้า+ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก		-	1
4. วลีแสดงความรู้สึก		1	1
5. สวัสดิ์+คำลงท้าย+ชื่อ		1	-
6. สวัสดิ์+ชื่อ+วลี		1	-
รวม		8	9

จากตารางที่ 23 สามารถสรุปแผนผังการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียน ทั้ง 2 กลุ่ม อายุได้ดังนี้คือ

เขียนถึงสามี/ภรรยา

อายุ 30-35 ปี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. -

อายุ 40-45 ปี

1. ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
2. -

การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงสามี/ภรรยา โดยผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน
ของการศึกษาในครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้เป็นเพียงข้อมูลคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว ของผู้เขียน 2 กลุ่ม

อายุ คือ ผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี ทั้งนี้อาจเพราะผู้เขียนอีก 2 กลุ่ม เป็นผู้ที่อยู่ในวัยนักเรียนและนิสิต จากการปรากฏของข้อมูลดังที่ได้เสนอไว้ในตารางและแผนผังสรุปได้ว่า คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ปรากฏใช้มากที่สุดเมื่อเขียนถึงสามี/ภรรยา โดยผู้เขียนทั้ง 2 กลุ่มอายุ คือ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "อ้อฮฮอดรัก" ซึ่งเป็นรูปแบบของคำเรียกขาน และผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี จะใช้เพียงคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่เป็นรูปแบบคำเรียกขานเท่านั้น ส่วนผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี ปรากฏใช้ คำทักทาย+คำเรียกขาน อีกอย่างหนึ่งด้วย เช่น "สวัสดีจะอ้อฮ" (สวัสดี+คำลงท้าย+ชื่อ) และ "สวัสดีอ้อฮที่รัก" (สวัสดี+ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก) เป็นต้น ส่วนคำเรียกขานที่ปรากฏใช้โดยผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี ที่แตกต่างออกไปจากคำเรียกขานประเภทอื่น คือ คำนำหน้า+ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก เช่น "คุณอ้อฮที่รักมากที่สุด" ซึ่งอาจเป็นการใช้ภาษาของเฉพาะบุคคล เพราะจากการปรากฏใช้เพียงครั้งเดียว

5.2.3.3 เมื่อเขียนถึงคู่รัก

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงผู้ที่เป็นคู่รัก มีความถี่ในการปรากฏมากน้อยต่างกันดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 24 ต่อไปนี้

ตารางที่ 24 : ค่าขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงคู่รัก ของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม

อายุ	10-15	20-25	30-35	40-45
รูปแบบ				
1. สวัสดี+ชื่อ	2	4		
2. สวัสดี+วลี	2	1		
3. สวัสดี+ชื่อ+วลี	1	4		
4. สวัสดี+คำนำหน้า+ชื่อ	-	1		
5. สวัสดี+คำลงท้าย+ชื่อ	1	5	1	
6. สวัสดี+คำลงท้าย+วลี	-	1		
7. สวัสดี+คำลงท้าย+ชื่อ+วลี	1	-		
8. สวัสดี+คำลงท้าย+คำนำหน้า+ชื่อ+วลี	-	1	1	
9. สวัสดี+คำลงท้าย+ชื่อ	-	1		
10. สวัสดี+คำลงท้าย+ชื่อ+วลี	-	1		
11. ถึง+ชื่อ	3	2		
12. ถึง+ชื่อ+วลี	1	3		
13. ชื่อ+วลี	-	6	2	4
14. วลี+แสดงความรู้สึก	-			2
15. คำเรียกญาติ+ชื่อ+วลี	-	1	1	
16. ชื่อ	1	2		
รวม	12	32	6	6

ตารางที่ 24 เป็นการแสดงการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวโดยผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน ทั้ง 4 กลุ่มอายุการศึกษา เมื่อเขียนจดหมายส่วนตัวถึงคู่รัก สรุปเป็นแผนผังได้ดังนี้ คือ

อายุ 10-15 ปี	เขียนถึงคู่รัก ถึง+ชื่อ สวัสดิ์+ชื่อ/วลี
อายุ 20-25 ปี	ชื่อ+วลี สวัสดิ์+คำลงท้าย+ชื่อ
อายุ 30-35 ปี	ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก
อายุ 40-45 ปี	ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก

จากตารางและแผนผังดังกล่าวข้างบนนี้ พบว่า ผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี ไม่ปรากฏใช้รูปแบบ คำทักทาย+คำเรียกขาน เช่น "สวัสดิ์จะอ้อส" เพื่อใช้เป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงคู่รัก เมื่อเทียบกับผู้เขียนที่มีอายุ 10 - 15 ปี, 20-25 ปี และ 30-35 ปี โดยเฉพาะ 2 กลุ่มอายุแรกพบใช้มาก และ นอกจากนี้ก็ไม่ปรากฏการใช้รูปแบบ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน คำแสดงความคารวะ ที่ใช้เพื่อเป็นส่วนประกอบของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงคู่รักในข้อมูลปรากฏคือคำว่า "ถึง" โดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 40-45 ปี เช่นเดียวกับผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี เช่น "ถึงอ้อสที่รัก" และคำเรียกขานที่ปรากฏใช้มากคือ ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก สำหรับผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี ใช้เพียง ชื่อ+วลีแสดงความรู้สึก และ วลีแสดงความรู้สึก เพื่อเป็นคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงคู่รักเท่านั้น

5.3 สรุปการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน 4 กลุ่มอายุ

จากการเสนอผลการวิเคราะห์การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนที่มีอายุต่างกัน ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้คือผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี ผู้เขียนที่มีอายุ 20-25 ปี ผู้เขียนที่มีอายุ 30-35 ปี และ ผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี สรุปได้ดังนี้คือ

5.3.1 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงผู้ใหญ่

ในการเขียนจดหมายส่วนตัวถึงผู้ใหญ่ พบว่ามีการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่เป็นรูปแบบ คำขึ้นต้น+คำเรียกขาน และ คำเรียกขาน แต่คำเรียกขาน ใช้น้อยกว่า สำหรับคำขึ้นต้นที่พบมีทั้ง คำขึ้นต้นที่เป็นคำแสดงความคารวะ และ คำทักทาย แต่จะปรากฏใช้คำแสดงความคารวะในปริมาณที่มากกว่า คำแสดงความคารวะที่พบใช้โดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุ ได้แก่ คำว่า "กราบ" "กราบเท้า" "กราบเรียน" และ "เรียน" ส่วนคำแสดงความคารวะคำว่า "ถึง" ปรากฏใช้บ้างโดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เมื่อเขียนถึงญาติทั้งที่มีอาวุโสมาก คือ พ่อ แม่ ลุง ป้า น้า อา และ ญาติที่มีอาวุโสน้อย คือ พี่ ในขณะที่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี ไม้ใช้คำว่า "ถึง" เลย และผู้เขียนกลุ่มอายุ 40-45 ปี พบใช้คำดังกล่าว น้อยมาก และจะใช้เมื่อเขียนถึงญาติที่มีอาวุโสน้อยเท่านั้น ส่วนคำแสดงความคารวะที่เป็นคำสืมในภาษาอังกฤษ ที่พบในข้อมูล คือ คำว่า "Dear" พบใช้โดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี เมื่อเขียนถึง บิดา-มารดา เท่านั้น สำหรับคำทักทาย ที่ใช้เมื่อเขียนจดหมายส่วนตัวถึงญาติที่มีอาวุโสมากที่สุดผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี ใช้ทั้งคำว่า "สวัสดี" และ "หวัดดี" แต่ใช้ "สวัสดี" มากกว่า ส่วนผู้เขียนกลุ่มอายุ 20-25 ปี และ 30-35 ปี ใช้ "สวัสดี" เพียงคำเดียว และผู้เขียนกลุ่มอายุ 40-45 ปี ไม้ใช้คำทักทายเลย เมื่อเขียนจดหมายส่วนตัวถึงญาติที่มีอาวุโสน้อย ผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี ยังคงใช้ทั้ง "สวัสดี" และ "หวัดดี" นอกจากนั้นยังใช้ "Hello" ที่เป็นคำสืมในภาษาอังกฤษ ในขณะที่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 20-25 ปี 30-35 ปี และ 40-45 ปี ใช้ "สวัสดี" เพียงคำเดียว

สำหรับการใช้คำเรียกขาน เพื่อเป็นส่วนประกอบของรูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวเมื่อเขียนถึงญาติผู้ใหญ่ผู้วิจัยพบว่า นอกเหนือจากรูปแบบ คำนำหน้า+คำเรียกญาติ+วลีแสดงความรู้สึก ที่ใช้มากโดยผู้เขียนทุกกลุ่มอายุแล้วผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี ยังใช้ คำเรียกญาติ โดยลำพังอีกด้วย เช่น "แม่ครับ" เมื่อเขียนถึงญาติที่มีอาวุโสมากในขณะที่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี ไม้ใช้คำเรียกขานดังกล่าวเลยถึงแม้จะเขียนถึงญาติที่มีอาวุโสน้อย คือ พี่ก็ตาม สำหรับ ชื่อ นั้น ผู้วิจัยพบว่าใช้มากโดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เมื่อเขียนถึงทั้งญาติที่มีอาวุโสมาก และญาติที่มีอาวุโสน้อย แต่พบใช้น้อยโดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ ไม้ใช้เลยโดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 40-45 ปี

จากการที่พบว่าผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี ไม้ใช้คำเรียกญาติ ตามลำพัง และ ไม้ใช้ ชื่อ เลยหรือใช้น้อยมากในขณะที่ใช้โดยผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เมื่อเขียนถึงญาติผู้ใหญ่ ซึ่งการใช้ ชื่อ นั้น ม.ร.ว. กัลยา ติงศภัทย์ และ

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2531:61) กล่าวว่า เป็นเครื่องหมายที่แสดงความเคารพที่น้อยลง แต่แสดงให้เห็นถึงความสนิทสนมที่มากขึ้น การใช้คำขึ้นต้นจดหมายดังกล่าวอาจเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นถึงการได้รับการขัดเกลาทางสังคมในช่วงที่ต่างกันของสังคมไทย กล่าวคือ ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี เป็นผู้ที่ได้เติบโตมาในสังคมไทยช่วงที่ญาติผู้มีอาวุโสมาก เป็นบุคคลที่อยู่เหนือตน และตนต้องให้ความเคารพยำเกรงเสมอ ในขณะที่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เป็นผู้ที่เติบโตในสังคมปัจจุบันซึ่งญาติผู้น้อยสามารถแสดงออกถึงความสนิทสนม หรือ ความเท่าเทียมกัน กับญาติที่มีอาวุโสได้มากกว่า

ในการใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงผู้เป็นครู พบว่า ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี มีแนวโน้มที่จะเลือกใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่แสดงออกถึงความเคารพนับถือมากกว่าผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี กล่าวคือ ผู้เขียนอายุ 30-35 ปี และ 40-45 ปี ใช้คำขึ้นต้นที่เป็นคำแสดงความคารวะ ได้แก่ กราบเรียน และ เรียน เท่านั้น ไม่ใช้คำว่า "ถึง" และไม่ใช้คำทักทาย นอกจากนั้นยังไม่ใช้ ชื่อ เป็นส่วนหนึ่งของคำขึ้นต้นจดหมายเมื่อเขียนถึงครู ส่วนผู้เขียนที่มีอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี ใช้คำว่า "ถึง" และ "Dear" ใช้คำทักทาย ได้แก่ "สวัสดี" "หวัดดี" และใช้ ชื่อ ดังปรากฏในข้อมูลของการศึกษาในครั้งนี้

5.3.2 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มเมื่อเขียนถึงผู้น้อย

รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่ใช้เมื่อเขียนถึงผู้น้อย คือ ลูก หลาน น้อง และ ศิษย์ ที่พบใช้มากที่สุดโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม คือ รูปแบบ คำเรียกขาน รองลงมา คือ รูปแบบ คำทักทาย+คำเรียกขาน ส่วนรูปแบบ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน พบใช้น้อยมาก ถ้าปรากฏมีการใช้ก็จะใช้คำแสดงความคารวะคำว่า "ถึง" เท่านั้น ผู้วิจัยพบว่า สำหรับการเลือกรูปแบบแรก คือ คำเรียกขาน ที่ไม่มีคำขึ้นต้นนั้น ผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม ใช้ คำเรียกขาน ในแบบต่าง ๆ ประปรายไปไม่มีการใช้รูปแบบหนึ่งรูปแบบใดโดยเฉพาะ แต่ข้อแตกต่างที่ผู้วิจัยพบ คือ การใช้คำทักทาย กล่าวคือ ผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่มอายุใช้ "สวัสดี" เมื่อเขียนถึงญาติผู้น้อย แต่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 40-45 ปี ใช้ "สวัสดี" เพียงคำเดียวในขณะที่ผู้เขียนอีก 3 กลุ่ม คือ ผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี 20-25 ปี และ 30-35 ปี ใช้ "หวัดดี" โดยที่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี จะใช้เมื่อเขียนถึงน้องเท่านั้นในขณะที่ผู้เขียนที่ผู้เขียนอีก 2 กลุ่มใช้เมื่อเขียนถึงใครก็ได้ และผู้เขียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี เท่านั้น ที่พบใช้คำทักทายคำว่า "ไง" และ "เป็นไง" ซึ่งใช้เมื่อเขียนถึงน้องเท่านั้น

5.3.3 การใช้คำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวของผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม เมื่อเขียนถึงผู้ที่มีฐานะเท่าเทียมกัน

ในการเขียนจดหมายส่วนตัวถึงผู้ที่มีฐานะเท่าเทียมกัน ได้แก่ สามี/ภรรยา เพื่อน และ คู่รัก รูปแบบใหญ่ของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวที่พบใช้มาก คือ รูปแบบ คำเรียกขาน รองลงมาคือ รูปแบบ คำทักทาย+คำเรียกขาน และ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน คำแสดงความคารวะที่พบใช้ คือ คำว่า "ถึง"

สำหรับการใช้รูปแบบแรก คือ คำเรียกขาน เมื่อเขียนถึงผู้ที่เท่าเทียมกันโดยผู้เขียนทั้ง 4 กลุ่ม ผู้วิจัยพบว่า ไม่สามารถสรุปการใช้รูปแบบย่อยที่แตกต่างกันได้ แต่พบข้อแตกต่างของการใช้ คำทักทาย คือ พบว่า ผู้เขียนทุกกลุ่มอายุใช้คำว่า "สวัสดี" โดยที่ผู้เขียนเฉพาะกลุ่มอายุ 40-45 ปี จะใช้เมื่อเขียนถึงเพื่อนเท่านั้น

และ ผู้เขียนอีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี พบใช้คำว่า "หวัดดี" อีกด้วย นอกจากนี้ผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี พบมีการใช้คำทักทายอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากคำว่า "สวัสดี" และ "หวัดดี" ได้แก่คำว่า "โง" "เป็นโง" "Hi" และ "Hello" แต่จะใช้เมื่อเขียนถึงผู้เป็นเพื่อนเท่านั้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยพบข้อสังเกต เพิ่มเติมในการใช้รูปแบบคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัว เมื่อเขียนถึงคู่รัก คือ ผู้เขียนที่มีอายุ 40-45 ปี พบว่าจะใช้รูปแบบใหญ่ที่เป็น คำเรียกขาน เท่านั้น เมื่อเขียนถึงคู่รัก ในขณะที่ผู้เขียนกลุ่มอายุ 30-35 ปี พบใช้รูปแบบ คำทักทาย+คำเรียกขาน นอกจากรูปแบบ คำเรียกขาน และผู้เขียนกลุ่มอายุ 10-15 ปี และ 20-25 ปี ใช้ทั้งรูปแบบ คำเรียกขาน คำทักทาย+คำเรียกขาน และ คำแสดงความคารวะ+คำเรียกขาน ครบทั้ง 3 รูปแบบซึ่งเป็นรูปแบบใหญ่ของคำขึ้นต้นจดหมายส่วนตัวในภาษาไทยของการศึกษาในครั้งนั้น